

เอกสารประกอบการเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

เรื่อง Parts of Speech

จัดทำโดย

นางสาวเมย์ธิดา บุตรเพ็ง

รหัสนักศึกษา 56181020220 ชั้นปีที่ 3

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์

เสนอ

อาจารย์ วสันต์ แปงจิตต์

วิชา นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อ.เมือง จ.ลำปาง

คำนำ

แบบเรียนสำเร็จรูปนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาความรู้เรื่อง Parts of Speech ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน ประโยคคำถาม และประโยคคำตอบ และตัวอย่างของคำแต่ละประเภท มีแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ผู้จัดทำหวังว่า รายงานฉบับนี้จะให้ความรู้ และเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุก ๆ ท่าน โดยเฉพาะนักเรียนที่กำลังศึกษาหรือสนใจในเรื่องนี้ หากรายงานฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้จัดทำ

นางสาวเมย์ธิดา บุตรเพ็ง

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจงบทเรียน	4
วัตถุประสงค์บทเรียน	6
แบบทดสอบก่อนเรียน	8
Parts of Speech	15
คำนาม (nouns)	16
คำสรรพนาม (pronoun)	25
คำกริยา (verbs)	31
คำคุณศัพท์ (adjectives)	33
คำกริยาวิเศษณ์ (adverbs)	36
คำบุพบท (prepositions)	37
คำสันธาน (conjunction)	41
คำอุทาน (interjection)	41
ประโยคคำถาม-ตอบ (Wh-question)	45
แบบทดสอบหลังเรียน	48

คำชี้แจงบทเรียน

บทเรียนเรื่อง Parts of Speech รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้คุณครูและนักเรียน ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีสาระสำคัญที่จะเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยบทเรียนนี้เป็นบทเรียนที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน ประโยคคำถามและประโยคคำตอบ ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหา ศึกษาตัวอย่าง ทำแบบฝึกหัดและแบบประเมินผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนพร้อมทั้งเฉลยคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนรายวิชานี้มากยิ่งขึ้น โดยเนื้อหาการเรียนรู้อาจจะแบ่งตามหัวข้อเรื่องอย่างเหมาะสมเพื่อง่ายต่อการศึกษาต่อไป

เกณฑ์การวัดผล

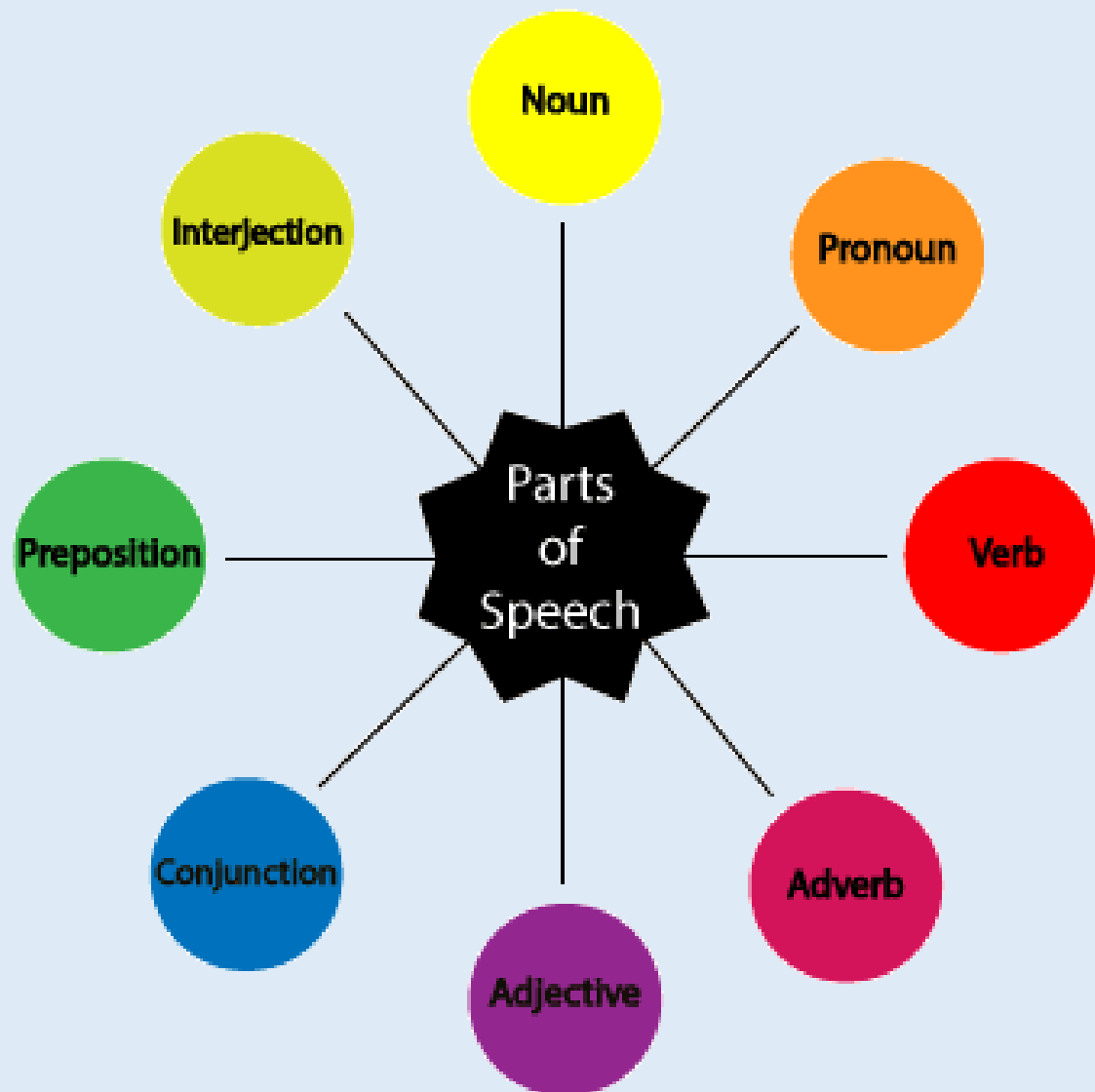
คะแนนทั้งหมด	100 คะแนน
-ตรงต่อเวลา กระตือรือร้น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน	10 คะแนน
-เพิ่มสะสมผลงาน	10 คะแนน
-แบบฝึกหัด	50 คะแนน
-แบบทดสอบหลังเรียน	30 คะแนน

การวัดและประเมินผลการเรียน

ระดับคะแนน	ระดับผลการเรียน
เท่ากับหรือมากกว่า 80	4
75-79	3.5
70-74	3
65-69	2.5
60-64	2
55-59	1.5
50-54	1
คะแนนต่ำกว่า 50	0

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกชนิดของคำแต่ละประเภทได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักหน้าที่ของคำแต่ละประเภท
4. เพื่อให้นักเรียนนำคำแต่ละประเภทไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
5. เพื่อให้นักเรียนนำประโยคคำถามประโยคคำตอบไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน

ชื่อและนามสกุล

เลขที่ ระดับชั้น

1.A : How are you? B : _____.

1. I'm fine, thanks
2. And you?
3. Good bye

2. Countable noun?

1. sugar
2. boy
3. butter

3. Uncountable noun?

1. king , butter
2. radio , water
3. coffee , tea

4. Suda is a good student. _____ likes to read a lot.

1. He
2. She
3. We

5. A: _____ time is it? B : _____three o'clock.

1. Which , It

2. Who , she

3. What , It's

6. A: _____do you come late? B:Because I get up late.

1. Why

2. When

3. Where

7. A _____ is a person who delivers letters .

1. businessman

2. postman

3. policemen

8. When I have got a toothache, I go to see a _____.

1. dentist

2. doctor

3. medicine

9. Mrs. Orapin a teacher.

1. am

2. are

3. is

10. Wichuda and I.....friends.

1. are
2. am
3. was

11. They..... students. They aren't teachers.

1. aren't
2. are
3. is

12. The people.....at the town Hall.

1. were
2. is
3. are

13.I a student?

1. Am
2. Are
3. Was

14. My brother is tall.....is over there.

1. She
2. He
3. It

15. This is _____ new car. I bought it yesterday.

1. its
2. mine
3. my

16. They live on the other side of the street. That's _____ house, the red one.

1. they
2. theirs
3. their

17. Christmas is.....for the children.

1. fun
2. lonely
3. bored

18. If you know the answer. You are.....

1. pretty
2. lazy
3. clever

19. She gets up..... So she miss the bus.

1. slow
2. late
3. fast

20. My family lived with each other.....

1. happy
2. happily
3. happiness

21. The weather is.....cold today.

1. many
2. much
3. very

22. My birthday is..... July 18th.

1. at
2. on
3. of

23. I will go Japan next month.

1. to
2. by
3. at

24. The Eiffel Tower was built in Paris.....1889.

1. on
2. in
3. at

25. Nor only was he good at Englishat mathematics.

1. so
2. and also
3. but also

26.She is ready , we can go.

1. If
2. While
3. Unless

27. Tom asked what he knew about the story..... the pictures.

1. but
2. and
3. for

28. My sister doesn't snakes.

1. like
2. likes
3. to like

29. How flour do you want?

1. much
2. many
3. is

30. A: Whose house is this? B: It's house.

1. we

2. us

3. our

Parts of Speech

Parts of Speech คือ ประเภทหรือชนิดของคำในภาษาอังกฤษซึ่งมีหน้าที่และตำแหน่งที่แตกต่างกันไปประโยค คำในภาษาสามารถจัดเป็นกลุ่มต่างๆได้ ดังนี้

1. คำนาม (nouns)
2. คำสรรพนาม (pronoun)
3. คำกริยา (verbs)
4. คุณศัพท์ (adjectives)
5. กริยาวิเศษณ์ (adverbs)
6. บุพบท (prepositions)
7. คำสันธาน (conjunction)
8. คำอุทาน (interjection)

สำหรับการแยกแยะว่าคำๆนั้นถูกจัดเป็นคำชนิดใดนั้น โดยทั่วไปแล้วเรามักจะใช้ความหมายของคำๆนั้นเป็นเกณฑ์ ตัวอย่างเช่น คำนาม มักจะหมายถึง คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ หรือ คำกริยามักจะหมายถึง การกระทำ เช่น เดิน กิน ทำงาน เป็นต้น ส่วนคำคุณศัพท์มักจะหมายถึง ลักษณะหรือคุณสมบัติ เช่น สวย สูง อร่อย ฉลาด เป็นต้น

NOUN (คำนาม)

1.1 คำนามทั่วไป (common noun)

เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สถานที่ สิ่งของ สภาวะต่างๆ ไปความคิด (person, animal, place, thing, idea) โดยไม่เฉพาะเจาะจง กล่าวโดยสรุปคือ คำนามทั้งหลายที่ไม่ใช่ proper nouns คือ common nouns เช่น

สิ่งของ	boy, sign, table, hill, water, sugar, atom, elephant
สถานที่	city, hill, road, stadium, school, company
เหตุการณ์	revolution, journey, meeting
ความรู้สึก	fear, hate, love
เวลา	year, minute, millennium

1.2 นามเฉพาะ (proper noun)

จะต้องขึ้นต้นด้วยตัวใหญ่เสมอไม่ว่าจะอยู่ที่ใดของประโยคเป็นคำนามที่เป็นชื่อเฉพาะของ Common Noun เช่น

ชื่อคน (Person Name)	เช่น Somsak , Tom, Daeng
ชื่อสถานที่ (Place Name)	เช่น Australia,Bangkok,Sukhumvit Road, Toyota
ชื่อบอกระยะเวลา (Time name)	เช่น Saturday, January, Christmas

- Proper Nouns จะต้องเขียนขึ้นต้นด้วยตัวใหญ่ (Capital letter)

- Proper Nouns ปกติจะไม่มี determiner นำหน้า นอกจากอยู่ในรูปของพหูพจน์ เช่น the Jones (ครอบครัว โจนส์) the United States, the Himalayas

แต่อย่างไรก็ตามก็มีข้อยกเว้นของคำนามที่ไม่ได้อยู่ในรูปพหูพจน์ เช่น The White House, the Sahara (ทะเลทราย), the Pacific (Ocean), the Vatican, the Kremlin

Common Nouns

Proper Nouns

dog

Lassie (ชื่อของสุนัข)

boy

Jack (ชื่อของเด็กชาย)

car

Toyota (ชื่อยี่ห้อรถ)

month

January (ชื่อของเดือน)

road

Sukhumvit (ชื่อถนน)

university

Chulalongkorn (ชื่อมหาวิทยาลัย)

ship

U.S.S. Enterprise (ชื่อเรือ)

country

Thailand (ชื่อประเทศ)

ข้อสังเกต

1. คำนามที่เขียนขึ้นต้นด้วยอักษรตัวใหญ่ (Capital Letter) มักจะเป็นคำนามเฉพาะ (Proper Nouns) เช่น

Phiriyalai School is a big school. (โรงเรียนพิริยาลัยเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่)

Bangkok is a capital of Thailand. (กรุงเทพฯเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย)

Kru Wasana is your English teacher. (ครูวาสนาเป็นครูสอนภาษาอังกฤษของเธอ)

(ตัวที่พิมพ์ด้วยตัวหนาเป็นคำนามเฉพาะ)

2. คำนามที่เขียนด้วยอักษรตัวเล็ก มักจะเป็นคำนามทั่วไป (Common Nouns)

The students are playing table-tennis. (นักเรียนกำลังเล่น เทนนิส)

My mother is a nurse. (แม่ของฉันเป็นพยาบาล)

That dog is in a cage. (สุนัขตัวนั้นอยู่ในกรง)

(ตัวที่พิมพ์ด้วยตัวหนาเป็นคำนามทั่วไป)

1.3 คำนามนับได้ (Countable noun)

คือ คำนามที่นับจำนวนได้ จึงมีรูปเอกพจน์ (singular form) และรูปพหูพจน์ (plural form) การเปลี่ยนรูปเอกพจน์เป็นรูปพหูพจน์มีดังนี้

กลุ่มที่ 1 คำนามส่วนมากเติม s ที่รูปเอกพจน์เมื่อต้องการรูปพหูพจน์ เช่น คำต่อไปนี้

Singular Form	Plural Form
boy	boys
table	tables
teacher	teachers

กลุ่มที่ 2 คำนามที่ลงท้ายด้วย o, ch, s, ss, sh, x, และ z ต้องเติม es

Singular Form	Plural Form
potato	potatoes
watch	watches
bus	buses
glass	glasses
brush	brushes

ข้อยกเว้น 1. คำที่ลงท้ายด้วย o เช่น buffalo ใช้ได้ 2 แบบ คือเติม es ดังนี้ buffaloes หรือใช้รูปเดิมก็ได้ คือ buffalo

2. คำนามที่ลงท้ายด้วย o ที่มาจากภาษาอื่น หรือคำที่เป็นคำย่อ ให้เติม s เท่านั้น เช่น คำต่อไปนี้

kilo = kilos	photo = photos
piano = pianos	dynamo = dynamos
kimono = kimonos	soprano = sopranos

การออกเสียง เมื่อเติม es ให้คำนามที่ลงท้ายด้วย ch, s, ss, sh, x, และ z ต้องออกเสียงคำ โดยเพิ่มพยางค์ที่ท้ายคำเป็นเสียง /Iz/ เช่น glasses ออกเสียงว่า [gla:sIz]

กลุ่มที่ 3 คำนามที่ลงท้ายด้วย y โดยอักษรที่นำหน้า y เป็นรูปพยัญชนะต้องเปลี่ยน y เป็น i ก่อนเติม es เช่น

Singular Form	Plural Form
baby	babies
country	countries
fly	flies

แต่คำนามที่ลงท้ายด้วย y โดยอักษรที่นำหน้า y เป็นรูปสระ ให้เติม s เช่น

boy = boys

monkey = monkeys

กลุ่มที่ 4 คำนามที่ลงท้ายด้วย f หรือ fe ต้องเปลี่ยน f หรือ fe เป็น ves เช่น คำนาม

ต่อไปนี้ calf, half, knife, leaf, loaf, life, self, shelf, thief, wife, wolf, sheaf

Singular Form	Plural Form
loaf	loaves
leaf	leaves
wife	wives
half	halves
thief	thieves

ส่วนคำนามต่อไปนี้ hoof, scarf, และ wharf เติม s หรือเปลี่ยน f เป็น ves ก็ได้ดังนี้

hoof = hoofs/ hooves

scarf = scarfs/ scarves

wharf = wharfs/ wharves

นอกจากคำนามที่กล่าวมานี้ คำนามอื่นที่ลงท้ายด้วย f หรือ fe ให้เติม s เมื่อเป็นพหูพจน์ เช่น

cliff = cliffs

handkerchief = handkerchiefs

กลุ่มที่ 5 คำนามต่อไปนี้มีรูปพหูพจน์เฉพาะ เช่น

Singular Form	Plural Form
man	men
woman	women
foot	feet
tooth	teeth
goose	geese
mouse	mice
louse	lice
child	children
ox	oxen

ข้อสังเกต คำที่ 1 – 7 คำที่เป็นพหูพจน์เปลี่ยนสระภายในคำเอกพจน์ ส่วน 2 คำหลัง คือ child และ ox เป็นการเติม -ren/-en ท้ายคำ

กลุ่มที่ 6 คำนามกลุ่มนี้ ไม่ต้องเปลี่ยนรูป เมื่อเป็นพหูพจน์

fish (fishes มีใช้บ้าง แต่น้อยมาก)

ชื่อปลาต่าง ๆ เช่น carp, salmon, trout, cod, mackerel

ปลาหมึก squid

สัตว์บางชนิด เช่น deer, sheep, swine

ยานพาหนะบางชนิด เช่น aircraft, craft

คำนามต่อไปนี้ใช้รูปเดิมหรือเติม s ก็ได้ duck/ducks, partridge/partridges, pheasant/pheasants
คำนามนับได้บางคำจะเป็นพหูพจน์เสมอ เช่น clothes, police, savings, stairs, surroundings, valuables, pains, thanks, contents, etc.

She unpacked and put all her **clothes** in the closet.

The man witnessed the robbery and called the **police**.

She walked up the **stairs** quietly.

คำนามเรียกเสื้อผ้า เครื่องมือ หรือของใช้ที่มีสองส่วนจะเป็นพหูพจน์เช่นเดียวกัน เช่น

เสื้อผ้า: trousers pants, shorts, etc. (กางเกง มี 2 ขา)

เครื่องมือหรือของใช้: pliers, scissors, tweezers, binoculars, glasses, spectacles, etc.

Schoolboys wear **shorts** when they go to school.

The girl cut the pictures with **scissors**.

Tim is short-sighted. He must wear **glasses** when he reads.

1.4 คำนามนับไม่ได้ (Uncountable noun)

ได้แก่ คำนามที่เรียกสิ่งที่มีจำนวนไม่ได้หรือไม่สามารถแยกนับเป็นหนึ่ง สอง สาม ฯลฯ ได้ เช่น

water sugar bread gold paper dust

sand hair cloth soap ice oil

glass wood meat jam chalk mud

milk salt butter rice air snow

-คำนามที่บอกการกระทำ (action) คุณสมบัติ (quality) หรือ สภาพ (state) ซึ่งไม่มีตัวตน จับต้องไม่ได้

-คำนามเหล่านี้เรียกว่า อาการนาม (abstract noun) ซึ่งสามารถศึกษารายละเอียดได้ในเรื่อง อาการนาม เช่น

information advice relief laziness sorrow willingness

-คำนามที่เป็นชื่อวิชาหรือชื่อกีฬา เช่น

English Japanese history geography psychology

basketball tennis golf baseball

-คำนามที่เรียกชื่อโรคต่าง ๆ เช่น mumps, measles, shingles (งูสวัด) และ คำนามต่อไปนี้ luggage, baggage, furniture, weather, news, etc.

คำนามนับไม่ได้จะมีคุณสมบัติเป็นเอกพจน์เสมอ และ*ไม่ใช่*คำกำกับนาม a/an นำหน้า

1.5 สมุหนาม (Collective noun)

เป็นคำนามเอกพจน์ซึ่งใช้เรียกคนเป็นกลุ่ม เช่น

family staff team bunch army crowd government
company class club gang jury band committee

คำนามเหล่านี้จึงสามารถใช้เสมือนเป็นคำพหูพจน์ใช้กริยาพหูพจน์ (plural verb) แต่ใช้กับกริยาเอกพจน์ (singular verb) ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้พูดหรือผู้เขียนตั้งใจจะหมายถึงอะไร ถ้าผู้พูดหมายถึง คนจำนวนมากกว่า 1 คน (= people) กำลังทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีคนมากกว่า 1 คนทำ เช่น การวางแผนต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฯลฯ ควรจะใช้กริยาพหูพจน์และต้องแทนด้วยคำสรรพนาม “they” เช่น

- Our school team are wearing the school uniform.

ถ้าหมายถึง กลุ่มเดียว/หน่วยเดียว (a single group or unit) ให้ใช้กริยาเอกพจน์ เช่น

- Our school team is better than our opponent's.
- The family is going to Italy next month.

สมุหนามบางคำมีรูปพหูพจน์ได้และต้องใช้กับกริยาพหูพจน์ เช่น

family = families class = classes crowd = crowds

1.6 อาการนาม (Abstract Noun)

ได้แก่คำนามที่เรียกสิ่งที่ไม่มรูปร่าง เช่น honesty คำนามประเภทนี้เป็นคำนามที่บอกการกระทำ (action) คุณสมบัติ (quality) หรือสภาพ (state) ซึ่งไม่มีตัวตนที่จับต้องได้ อาการนามเป็นคำนามที่นับไม่ได้ เช่น

ability courage death fear help
decision experience beauty hope pity

honesty horror knowledge happiness mercy
poverty arrival choice shopping camping

1.7 คำนามที่เป็นรูปธรรม (Concrete Noun)

คำนามวัตถุ/ คำนามที่ใช้เรียกสิ่งที่เป็นรูปธรรม (material noun/ concrete noun) คำนามประเภทนี้เป็น mass noun เป็นคำนามที่เรียกสิ่งของที่มีรูปร่าง อยู่เป็นกลุ่มก้อน แต่นับไม่ได้ ต้องระบุจำนวนมากขึ้นโดยบอกเป็นปริมาณ และเป็นคำนามที่บ่งบอกถึงเนื้อวัตถุ จะมีรูปเป็นเอกพจน์และใช้กับกริยาเอกพจน์เสมอ เช่น rice, soap, gold, water, wood

คำนามวัตถุจะไม่ใช้คำกำกับนาม a/an นำหน้า เช่น

Rice is grown in Thailand.

We wash our hands with soap and water before meals.

Gold is very expensive these days.

วิธีระบุปริมาณของคำนามวัตถุ ต้องใช้ common noun มาช่วยแสดงปริมาณโดยใช้รูปแบบกลุ่มคำดังนี้

common noun + of + material noun เช่น

a glass of water	a jug of milk
a cup of tea	a loaf of bread
a bar of soap	a cube of sugar
a piece of paper	a bag of rice

วิธีทำเป็นพหูพจน์ ต้องเปลี่ยนที่ common noun ดังนี้

He drinks two glasses of milk every morning.

She bought three loaves of bread.

Please give me five pieces of writing paper.

คำนามวัตถุจัดเป็นประเภทได้ดังนี้

พวกที่เป็นอาหาร ได้แก่ ประเภทเนื้อและพืชผลต่างๆ เช่น

meat	mutton	pork	cheese	bread	beef	rice
salt	sugar	fish	butter	curry	milk	wheat

พวกที่เป็นสารธรรมชาติและแร่ธาตุต่างๆ เช่น

gold	silver	iron	oxygen	metal	stone	wood
glass	brick	sand	cement	cotton	earth	copper

1.8 คำนามที่แสดงเพศ (gender)

คำนามที่แสดงเพศ (gender) มีอยู่ 4 ประเภทคือ เพศชาย (masculine), เพศหญิง (feminine), เพศรวม (common gender) และไม่มีเพศ (neuter)

คำนามที่บ่งบอกเพศชายและเพศหญิง

- สำหรับเรียก คน (people)

M	F	M	F
boy	girl	man	woman
son	daughter	uncle	aunt
father	mother	husband	wife
nephew	niece	bachelor	spinster
M	F	M	F
gentleman	lady	bridegroom	bride
widower	widow	duke	duchess
king	queen	prince	princess
actor	actress	host	hostess

hero	heroine	waiter	waitress
salesman	saleswoman	god	goddess
heir	heiress	steward	stewardess

- สำหรับเรียก สัตว์ (animals) ต่อไปนี้

M	F	M	F	M	F
Drake	duck	bull	cow	cock	hen
gander	goose	ram	ewe	dog	bitch
tiger	tigress	lion	lioness		

คำนามที่บ่งบอกเพศรวม

boy – girl = child son – daughter = child

man – woman = person father – mother = parent*

cock – hen = fowl ram – ewe = sheep

* คำว่า parent ถ้าหมายถึงทั้งพ่อและแม่ จะเป็นพหูพจน์ คือ parents แต่ถ้าพูดถึงคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว คือ พ่อหรือแม่ ใช้เป็นเอกพจน์ คือ parent

คำนามไม่มีเพศ มักจะเป็นคำนามที่เรียกสิ่งของ เช่น book, table, television, telephone, camera, etc.

สรรพนาม (Pronoun)

Pronoun (คำสรรพนาม) คือคำที่ใช้แทนคำนามหรือคำสมนาม (nouns- equivalent) เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงซ้ำซาก หรือแทนสิ่งที่รู้กันอยู่แล้วระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง หรือแทนสิ่งของที่ยังไม่รู้ หรือไม่แน่ใจว่าเป็นอะไร คำสรรพนาม (pronouns) แยกออกเป็น 7 ชนิด คือ

2.1Personal Pronoun (บุรุษสรรพนาม) เช่น I, you, we, he , she ,it, they

2.2Possessive Pronoun (สรรพนามเจ้าของ) เช่น mine, yours, his, hers, its,theirs, ours

2.3Reflexive Pronouns (สรรพนามตนเอง) เป็นคำที่มี - self ลงท้าย เช่น myself, yourself,ourselves

2.4Definite Pronoun (หรือ Demonstrative Pronouns สรรพนามเจาะจง) เช่น this, that, these, those, one, such, the same

2.5Indefinite Pronoun (สรรพนามไม่เจาะจง) เช่น all, some, any, somebody, something, someone

2.6Interrogative Pronoun (สรรพนามคำถาม) เช่น Who, Which, What

2.7Relative pronoun (สรรพนามเชื่อมความ) เช่น who, which, that

2.1Personal Pronouns (บุรุษสรรพนาม)

คือสรรพนามที่ใช้แทนบุคคลหรือสิ่งของในการพูดสนทนา มี 3 บุรุษคือ

บุรุษที่ 1	ได้แก่ตัวผู้พูด	I, we
บุรุษที่ 2	ได้แก่ผู้ฟัง	you

บุรุษที่ 3	ได้แก่ผู้ ที่พูดถึง สิ่ง ที่พูดถึง	he, she. it , they
------------	------------------------------------	--------------------

รูปที่สัมพันธ์กันของคำสรรพนาม

รูปประธาน	รูปกรรม	Possessive Form		Reflexive Pronoun
		Adjective	Pronoun	
I	me	my	mine	myself
We	us	our	ours	ourselves
You	you	your	yours	yourself
He	him	his	his	himself
she	her	her	hers	herself
It	it	its	its	itself
they	them	their	theirs	themselves

เช่น

I saw a boy on the bus. **He** seemed to recognize **me**.

ฉันเจอเด็กคนหนึ่งบนรถประจำทาง เขาดูเหมือนจะจำฉันได้

(He ในประโยคที่สองแทน a boy และ me แทน I ในประโยคที่หนึ่ง)

การใช้ Personal Pronouns ที่ทำหน้าที่เป็นประธานและเป็นกรรมมีหลักดังนี้

Personal Pronoun ที่ตามหลังคำกริยาหรือตามหลังบุพบท (preposition) ต้องใช้ในรูปกรรม เช่น

Please tell him what you want. โปรดบอกเขาถึงสิ่งที่คุณต้องการ (ตามหลังคำกริยา tell)

หมายเหตุ ถ้ากริยาเป็น verb to be สรรพนามที่ตามหลังจะใช้เป็นประธานหรือเป็นกรรม ให้พิจารณาว่า

สรรพนามใน ประโยคนั้นอยู่ในรูปผู้กระทำ หรือ ผู้ถูกกระทำ เช่น

It was she who came here yesterday.

เธอคนนี้ ที่มาเมื่อวานนี้ (ใช้ she เพราะเป็นผู้กระทำ)

2.2 Possessive Pronouns (สรรพนามเจ้าของ)

คือสรรพนามที่ใช้แทนคำนามเมื่อแสดงความเป็นเจ้าของ ได้แก่คำต่อไปนี้

mine, ours, yours, his, hers, its, theirs

The smallest gift is **mine**. ของขวัญชิ้นที่เล็กที่สุดเป็นของฉัน

This is **yours**. อันนี้ของคุณ

Theirs will be delivered tomorrow. ของพวกเขาจะเอามาส่งพรุ่งนี้

possessive pronouns มีความหมายเหมือน possessive adjectives แต่หลักการใช้ต่างกัน

This is **my** book.

นี่คือหนังสือของฉัน (my ในประโยคนี้เป็น possessive adjective ขยาย book)

This book is **mine**.

หนังสือนี้เป็นของฉัน (mine ในประโยคนี้เป็น possessive pronoun ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบุรณ์ (complement)

ของคำกริยา is)

2.3 Reflexive Pronouns (สรรพนามตนเอง)

คือสรรพนามที่แสดงตนเอง แสดงการเน้น ย้ำให้เห็นชัดเจน มักเรียกว่า -self form of pronoun ได้แก่

myself, yourself, yourselves, himself, herself, ourselves, themselves, itself มีหลักการใช้อย่างนี้

-ใช้เพื่อเน้นประธานให้เห็นว่าเป็นผู้กระทำการนั้นๆ ให้วางไว้หลังประธานนั้น ถ้าต้องการเน้นกรรม (object)

ให้วางหลังกรรม เช่น

She herself doesn't think she'll get the job.

The film itself wasn't very good but I like the music.

-วางหลังคำกริยา เมื่อกริยาของประโยคเป็นกริยาที่ทำต่อตัวประธานเอง

They blamed **themselves** for the accident.

พวกเขาตำหนิตนเองในอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น (ตามหลังกริยา blamed)

You are not **yourself** today.

วันนี้คุณไม่เป็นตัวของตนเอง (ตามหลังกริยา are)

-เมื่อต้องการจะเน้นว่า ประธานเป็นผู้ทำกิจกรรมนั่นเอง

Who repaired your bicycle for you? Nobody, I repaired it **myself**.

By myself หมายถึงคนเดียว มีความหมายเหมือน on my own เช่นเดียวกับคำต่อไปนี้

on (my/your/his/ her/ its/our/their) **own** มีความหมายเหมือนกับ

by (myself/yourself (singular) /himself/ herself/ itself/ ourselves/ yourselves(plural)/ themselves)

เช่น

I like living **on my own/by myself**. ฉันชอบใช้ชีวิตอยู่คนเดียว

Did you go on holiday **on your own/by yourself** ? เธอไปเที่ยววันหยุดคนเดียวหรือเปล่า

2.4 Definite/Demonstrative Pronouns (สรรพนามที่บ่งชี้ชัดเจนว่าใช้แทนสิ่งใด)

คือสรรพนามที่บ่งชี้ชัดเจนว่าใช้แทนสิ่งใด เช่น

this, that, these, those, one, ones, such, the same, the former, the latter

That is incredible! นั่นเหลือเชื่อจริงๆ (อ้างถึงสิ่งที่เห็น)

I will never forget **this**. ฉันจะไม่ลืมเรื่องนี้เลย (อ้างถึงประสบการณ์เมื่อเร็วๆ นี้)

Such is my belief. นั่นเป็นสิ่งที่ฉันเชื่อ (อ้างถึงสิ่งที่ได้อธิบายไปก่อนหน้านี้)

Grace and Jane are good girls. **The former** is more beautiful than **the latter**.

เกรซและเจนเป็นเด็กดีทั้งคู่ แต่คนแรก (เกรซ) จะสวยกว่าคนหลัง (เจน)

2.5 Indefinite Pronouns (สรรพนามไม่เจาะจง)

หมายถึงสรรพนามที่ใช้แทนนามได้ทั่วไป มิได้ชี้เฉพาะเจาะจงว่าแทนคนนั้น คนนี้ เช่น

everyone	everybody	everything	some	each
someone	somebody	all	any	many
anyone	anybody	anything	either	neither
no one	nobody	nothing	none	one
more	most	enough	few	fewer

little	several	more	much	less
--------	---------	------	------	------

Ex: Everybody loves **somebody**. คนทุกคนย่อมมีความรักกับใครสักคน

2.6 Interrogative Pronouns (สรรพนามคำถาม)

เป็นสรรพนามที่แทนนามสำหรับคำถาม ได้แก่ Who, Whom, What, Which และ Whoever,

Whomever, Whatever, Whichever เช่น

Who want to see the dentist first? ใครอยากจะเข้าไปหาหมอฟันเป็นคนแรก? (who ในที่นี้เป็นประธาน)

Whom do you think we should invite? เธอคิดว่าเราควรจะมีเชิญใคร? (whom ในที่นี้เป็นกรรม - object)

What did she say? เธอพูดว่าอะไรนะ? (what เป็นกรรมของกริยา say)

Which is your cat ? แมวของเธอตัวไหน? (which เป็นประธาน)

Which of these languages do you speak fluently? ภาษาไหนในบรรดาภาษาเหล่านี้ที่คุณพูดได้คล่อง?

(which เป็นกรรมของ speak)

หมายเหตุ which และ what สามารถใช้เป็น interrogative adjective และ who, whom , which

สามารถใช้เป็น relative pronoun ได้

2.7 Relative Pronouns (สรรพนามเชื่อมความ)

คือสรรพนามที่ใช้แทนคำนามที่กล่าวมาแล้วในประโยคข้างหน้า และพร้อมกันนั้นก็ทำหน้าที่เชื่อมประโยคทั้งสอง

ให้เป็นประโยคเดียวกัน เช่นคำต่อไปนี้ who, whom, which whose ,what, that , และ indefinite relative pronouns

เช่น whoever, whomever, whichever, whatever

Children **who (that)** play with fire are in great danger of harm.

The book **that** she wrote was the best-seller

He's the man **whose** car was stolen last week.

She will tell you **what** you need to know.

The coach will select **whomever** he pleases.

Whoever cross this line will win the race.

คำกริยา (Verb)

คือ คำที่แสดงอาการ การกระทำ หรือบอกสภาพของประธานของประโยค คำกริยาเป็นส่วนสำคัญของประโยค หากขาดคำกริยาไป คำ หรือกลุ่มคำนั้นจะไม่ถือเป็นประโยค

ประเภทของคำกริยา คำกริยาอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทคือ

3.1 main verb

3.2 auxiliary or helping verb (auxiliaries)

3.3 modal verb (modals)

3.1 main verb

Main Verb คือ กริยาแท้ หรือกริยาหลักของประโยคซึ่งแบ่งออกเป็น

- Transitive Verb คือ กริยาที่ต้องการกรรม เช่น eat, send, make

We **eat** *fruit* before a meal.

Jane **sent** *her parents a postcard*.

He **made** *a reservation* at the hotel in Rome.

- Intransitive Verb คือ กริยาที่ไม่ต้องการกรรม แต่อาจมีส่วนขยายหรือไม่ก็ได้ เช่น
fly, walk, swim

Many birds **fly** south for the winter.

Those children **walk** to school every day.

Alan always **swims** with his sons.

Linking Verb คือ คำกริยาที่เชื่อมประธานกับส่วนเสริมประธานซึ่งอาจเป็นคำนาม หรือ คำคุณศัพท์ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ว่าเป็นสิ่งเดียวกัน หรือเป็นการขยายความบอกลักษณะ ได้แก่ BE(am, is, are, was, were, being, been), appear, become, grow, prove, remain, seem, turn และคำกริยาที่บ่งบอกประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้แก่ look, sound, smell, taste, feel

Pai, a popular tourist attraction, **is** their new home.

All passengers **remain** calm.

They **felt** happy when their daughter got her Master's degree.

อย่างไรก็ตาม กริยาบางตัวอาจไม่ได้เป็นกริยาเชื่อมเท่านั้น แต่ใช้ในความหมายอื่นได้ด้วย เช่น

He **looked** serious. (linking verb)

He **looked** at the report. (intransitive verb)

3.2 Auxiliary or Helping Verb

คือกริยาช่วยที่ใช้ประกอบคำกริยาแท้ หรือ กริยาหลัก ได้แก่ BE, DO และ HAVE ในรูปต่าง ๆ

คำกริยาเหล่านี้อาจเป็นได้ทั้งกริยาแท้ และกริยาช่วย เช่น

Sam **is** in the park. (main)

Sam **is** jogging in the park. (auxiliary)

3.3 Modal Verb

คือ กริยาช่วยประเภทหนึ่งที่ทำให้กริยาแท้มีความหมายแตกต่างกันไป ได้แก่ can, could, shall, should, will, would, may, might, must, ought to, need และ dare

คำกริยาประเภทนี้จะใช้นำหน้าคำกริยาแท้ซึ่งอยู่ในรูป V base form

They **will** *buy* a piece of land in Nan.

Yada **can** *speak* many languages.

อย่างไรก็ตาม ตำราไวยากรณ์บางเล่มจัดให้ modal verb อยู่ในกลุ่มของกริยาช่วยประเภทหนึ่งเรียกว่า

modal auxiliary verb โดยไม่แยกเป็นประเภทต่างหาก

คำคุณศัพท์ (Adjective)

คือ คำที่ใช้ขยาย บรรยาย หรือประกอบคำนาม หรือสรรพนามให้มีความหมายชัดเจนขึ้น คำคุณศัพท์สามารถอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. หน้าคำนาม เช่น

My **favorite** movie of all times is *Gone with the Wind*.

Dr. House attended an **interesting** conference in New York.

2. หลังคำกริยา BE และกริยาเชื่อมต่าง ๆ เช่น

Those flowers *are* **beautiful** and **expensive**.

Nina *looks* **gorgeous** in her wedding gown.

She *felt* **excited** when interviewing the Prime Minister.

3. หลังกรรม โดยทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมกรรมซึ่งอาจเป็นคำนาม หรือสรรพนาม เช่น

His mother asked him to keep *his room* **tidy**.

Jo always makes *me* **happy**.

When you find *someone* **special**, your life will be complete.

4. หลังคำนาม ในกรณีที่มีมากกว่าหนึ่งคำ โดยมีเครื่องหมาย comma (,) คั่นอยู่หน้าและหลังคำคุณศัพท์นั้น ๆ ด้วย เช่น

The *house*, **small** and **cozy**, belongs to Antonio and Melanie.

ขอให้สังเกตว่า คำคุณศัพท์จะไม่เปลี่ยนรูปไปตามคำนาม กล่าวคือ จะไม่เติม s ในกรณีที่ใช้อยู่หน้าคำนามพหูพจน์ เช่น

This is an **easy** question.

These are **easy** questions.

คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb)

คือ คำที่ใช้ขยายคำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์อื่น หรือประโยค

ประเภทของคำกริยาวิเศษณ์ คำกริยาวิเศษณ์อาจแบ่งออกได้เป็น 8 ประเภทดังนี้

- 1) Adverb of Manner (คำกริยาวิเศษณ์บอกอาการ) เช่น beautifully, quickly, safely

Jane sings **beautifully**.

- 2) Adverb of Place (คำกริยาวิเศษณ์บอกสถานที่) เช่น here, there, upstairs, downstairs

Jane sings **here**.

- 3) Adverb of Time (คำกริยาวิเศษณ์บอกเวลา) เช่น today, tomorrow, recently

Jane will sing **tomorrow**.

- 4) Adverb of Degree (คำกริยาวิเศษณ์บอกระดับ) เช่น very, quite, fairly

Jane sings **very** beautifully.

- 5) Adverb of Frequency (คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่) เช่น always, occasionally, seldom, rarely

Jane **occasionally** sings on stage.

- 6) Focus Adverb (คำกริยาวิเศษณ์เน้นคำหรือข้อความ) เช่น only, really, too

Jane sings **only** on special occasions.

- 7) Viewpoint Adverb (คำกริยาวิเศษณ์บอกทัศนคติ) เช่น generally, hopefully, clearly

Hopefully, Jane will sing tonight.

- 8) Conjunctive Adverb (คำกริยาวิเศษณ์เชื่อมความ) เช่น moreover, as a result, however

Jane's voice is very beautiful; **as a result**, her parents want to send her to a singing class.

ตำแหน่งของคำกริยาวิเศษณ์

คำกริยาวิเศษณ์อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ในประโยคได้ดังนี้

1) ต้นประโยค เช่น

Today, the world has changed a lot.

2) หน้ากริยาช่วย หรือกริยาแท้ เช่น

I didn't mean to hurt you and I **never** will.

Mark **seldom** drinks alcohol.

3) หน้าคำคุณศัพท์ หรือ past participle เช่น

The restaurant is **terribly** busy today.

I think he's **badly** hurt.

4) หลังกริยาช่วยคำแรก ถ้ามีมากกว่าหนึ่งคำ เช่น

The show *can* **only** be seen until the end of the week.*

5) หลัง BE เมื่อเป็นกริยาแท้ เช่น

That prisoner *is* **clearly** innocent.

6) หลังคำกริยา เช่น

The manager *walked* **quickly** to the bank.

7) หลังกรรม เช่น

My boss read *a report* **quietly**.

8) หลังส่วนเสริม เช่น

Her grandmother has been *ill* **lately**.

9) ทำขยประโยค เมื่อเป็นคำกริยาวิเศษณ์บอกอาการ สถานที่ และเวลา เช่น

Please send this patient to an emergency room **immediately**.

They sell furniture and other accessories **here**.

We will have a meeting **on the sixth floor at 1:30 p.m.**

*ในประโยคนี้ คำกริยาวิเศษณ์อาจอยู่ในตำแหน่งอื่นได้อีก คือ หน้าคำบุพบท

(The show can be seen **only until** the end of the week.)

รูปของคำกริยาวิเศษณ์

คำที่ลงท้ายด้วย -ly ส่วนใหญ่มักเป็นคำกริยาวิเศษณ์ คำเหล่านี้มาจากการเติม

-ly ข้างท้ายคำคุณศัพท์นั่นเอง เช่น

slow --> slowly

polite --> politely

careful --> carefully

easy --> easily (เปลี่ยน y เป็น i ก่อนเติม -ly)

อย่างไรก็ตาม ยังมีคำบางคำที่ลงท้ายด้วย -ly แต่เป็นคำคุณศัพท์ เช่น friendly, womanly, manly, untimely

ดังนั้น นักเรียนจึงควรระมัดระวังในการใช้คำให้ถูกต้องด้วย

คำบุพบท (Preposition)

หมายถึง คำที่ใช้นำหน้าคำนาม หรือคำที่ทำหน้าที่เหมือนคำนามในประโยคเพื่อขยายความให้ชัดเจน

ยิ่งขึ้น คำบุพบท มี 3 ประเภท

1. คำบุพบทบอกเวลา (Prepositions of Time)

in ใช้กับ เดือน ปี และฤดู

The weather is cold in December.

อากาศหนาวในเดือนธันวาคม

We fell hot in April.

เรารู้สึกร้อนในเดือนเมษายน

on ใช้กับวัน และวันสำคัญ

We study English on Wednesday.

เราเรียนวิชาภาษาอังกฤษในวันพุธ

We can see Santa uncle on Christmas Day.

เราสามารถพบคุณลุงซานต้าในวันคริสต์มาส

at ใช้กับ เวลา (บอกเวลาตามนาฬิกา และบอกช่วงของนาฬิกา)

The sun is on our heads at noon.

ดวงอาทิตย์อยู่บนศีรษะของเราในตอนเที่ยงวัน

Somsak goes to work at seven thirty.

สมศักดิ์ไปทำงาน เวลา 7.30 น

2. คำบุพบทบอกสถานที่ (Prepositions of Place)

in ใน , อยู่ใน

I live in Ratchaburi.

ฉันอาศัยอยู่ในจังหวัดราชบุรี

The dog is in the cage.

สุนัขอยู่ในกรง

on บน , อยู่บน

The bird is on the tree. นกอยู่บนต้นไม้ ้

A picture is on the wall. รูปภาพอยู่บนฝาผนัง

at ที่ , อยู่ที่

There are many students at that school.

มีนักเรียนจำนวนมากที่โรงเรียนนั้น

They work at this office.

พวกเขาทำงานที่สำนักงานแห่งนี้

3. คำบุพบทอื่น (Prepositions อื่นๆ)

under ล่าง , ข้างล่าง , ใต้ , ข้างใต้

The dog is sleeping under the tree.

สุนัขกำลังนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ ้

My books are under that table.

หนังสือ(หลายเล่ม)ของฉันอยู่ใต้โต๊ะตัวนั้น

with ด้วย, กับ He writes with his pen. เขาเขียนด้วยปากกา My mother cuts meat with a knife. แม่ของฉันหั่นเนื้อ
ด้วยมีด

4. by โดย

I go to school by motorcycle. ฉันไปโรงเรียนด้วยรถมอเตอร์ไซด์ They eat noodles with chopsticks.

พวกเขากินก๋วยเตี๋ยวด้วยเกียบ

คำสันธาน (Conjunction)

คือ คำที่ใช้เชื่อมความ กล่าวคือ เชื่อมคำ กลุ่มคำ หรือประโยคที่มีใจความสมบูรณ์เข้าด้วยกัน
หรือเชื่อมประโยคย่อยไม่อิสระ/ประโยคใจความรองเข้ากับประโยคย่อยอิสระ/ประโยคใจความหลัก เช่น
and, but, yet, or, for, so, after, because, when, whereas, if

bread **and** butter (เชื่อมคำ)

beside the window **or** next to the closet (เชื่อมกลุ่มคำ)

Valerie got a terrible headache, **but** she went to work.

(เชื่อมประโยคที่มีใจความสมบูรณ์เข้าด้วยกัน)

After I get up in the morning, I always drink a glass of water.

(เชื่อมประโยคย่อยไม่อิสระเข้ากับประโยคย่อยอิสระ)

คำอุทาน (Interjection)

คือ คำที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกหลากหลาย มักใช้ในภาษาพูด ถ้าเป็นการเขียนส่วนใหญ่มักมี
เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับอยู่ด้วย อาจเป็นคำเพียงคำเดียวหรือสองคำที่อุทานออกมา หรืออาจขึ้นต้นประโยคก็ได้
แม้ว่าจะตัดคำอุทานออกไป ประโยคนั้นก็ยังคงเป็นประโยคที่สมบูรณ์ เนื่องจากคำอุทานนี้ไม่มีส่วนสัมพันธ์ทาง
ด้านไวยากรณ์กับส่วนที่เหลือของ ประโยคซึ่งเป็นสิ่งที่แตกต่างจากคำประเภทอื่น ๆ ต่อไปนี้เป็นคำอุทานบางคำ
พร้อมทั้งความหมายและตัวอย่าง

Interjection	Meaning	Example
ah	expressing pleasure	"Ah, that feels good."
	expressing realization	"Ah, now I understand."
	expressing resignation	"Ah well, it can't be helped."
	expressing surprise	"Ah! I've won!"
alas	expressing grief or pity	"Alas, she's dead now."
dear	expressing pity	"Oh dear! Does it hurt?"
	expressing surprise	"Dear me! That's a surprise!"
eh	asking for repetition	"It's hot today." "Eh?" "I said it's hot today."
	expressing enquiry	"What do you think of that, eh?"
	expressing surprise	"Eh! Really?"
	inviting agreement	"Let's go, eh?"
er	expressing hesitation	"Lima is the capital of...er...Peru."
hello, hullo	expressing greeting	"Hello John. How are you today?"
	expressing surprise	"Hello! My car's gone!"
hey	calling attention	"Hey! look at that!"
	expressing surprise, joy, etc.	"Hey! What a good idea!"
hi	expressing greeting	"Hi! What's new?"
hmm	expressing hesitation, doubt or disagreement	"Hmm. I'm not so sure."
oh, o	expressing surprise	"Oh! You're here!"
	expressing pain	"Oh! I've got a toothache."
	expressing pleading	"Oh, please say 'yes'!"
ouch	expressing pain	"Ouch! That hurts!"
uh	expressing hesitation	"Uh...I don't know the answer to that."
uh-huh	expressing agreement	"Shall we go?" "Uh-huh."
um, umm	expressing hesitation	"85 divided by 5 is...um...17."
well	expressing surprise	"Well I never!"
	introducing a remark	"Well, what did he say?"
wow	expressing wonder	"Wow! She looks gorgeous."

อนึ่ง คำทั้ง 8 ประเภทที่ได้กล่าวไปแล้วนี้มีหน้าที่หรือตำแหน่งที่แตกต่างกันไปในประโยค และสิ่งนี้เป็นเครื่องช่วยให้สามารถระบุประเภทของคำต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ ขอให้สังเกตว่า ยังมีคำบางคำที่อาจมีรูปเหมือนกัน ทั้งที่เป็นคำคนละประเภท เช่น

The **light** went out for ten minutes. (noun)

You **light** up my life. (verb)

We want to have a **light** meal. (adjective)

จะเห็นได้ว่า ในประโยคแรก “light” เป็นคำนาม หมายถึง ไฟฟ้า ส่วนประโยคที่สอง เป็นคำกริยาที่ใช้คู่กับ คำบุพบท up หมายถึง ทำให้พ้นจากความมืดมน (นั่นคือ ให้แสงสว่างกับชีวิตฉันนั่นเอง) และประโยคที่สาม เป็นคำคุณศัพท์ หมายถึง เบา

ประโยคคำถาม-ตอบ

(Wh-question)

1. Who (ใคร) เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบเป็นบุคคลและบุคคลนั้นจะต้องทำหน้าที่เป็นประธานของ ประโยคเช่น

Who is your friend? ใครคือเพื่อนของคุณ

Tom is my friend. ทอมคือเพื่อนของฉัน

2. Whom (ใคร) เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบเป็นบุคคลและบุคคลนั้นจะต้องทำหน้าที่เป็นกรรมของ ประโยค

Whom do you like? คุณชอบใคร

I like Bob. ผมชอบบ๊อบ

3. Whose (ของใคร) เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบเป็นบุคคลที่เป็นเจ้าของ

Whose shirt is this? เสื้อเชิ้ตนี้ของใคร

This shirt is John's. เสื้อเชิ้ตนี้ของทอม

4. What (อะไร) เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบเป็นสิ่งของ เวลา ความคิด ฯลฯ

What is your name? คุณชื่ออะไร

My name is Suda. ฉันชื่อสุดา

What time is it? ตอนนี้เวลาเท่าไรแล้ว ี่ ครับ/ค่ะ

It 's three o'clock. เวลาสามโมง

5. Which (สิ่งไหน อันไหน) เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบที่เฉพาะเจาะจงและมีให้เลือก 2 สิ่ง

โดยให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

Which shirt do you like best? The green or the red. คุณชอบเสื้อเชิ้ตตัวไหน สีเขียวหรือสีแดง

The green one. สีเขียว

6. Why (ทำไม) เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบเป็นเหตุผล โดยมากมักจะตอบ because

Why do you come late? ทำไมคุณมาสาย

Because I get up late. เพราะฉันตื่นสาย

7. Where (ที่ไหน) เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบเกี่ยวกับสถานที่

Where will you go next week? อาทิตย์หน้าคุณจะไปไหน

I will go to Japan next week. อาทิตย์หน้าฉันจะไปประเทศญี่ปุ่น

8. When (เมื่อไร) เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบเป็น วัน และเวลา

When will you go to Japan? คุณจะไปประเทศญี่ปุ่นเมื่อไร

I will go to Japan next week. ฉันจะไปประเทศญี่ปุ่นอาทิตย์หน้า

9. How (อย่างไร) เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบเป็นอาการ หรือวิธีการ

How are you? คุณเป็นอย่างไรบ้าง

I am fine. ฉันสบายดี

How much/many = ถามเกี่ยวกับจำนวนและราคา

How tall = ถามเกี่ยวกับความสูง

How far = ถามเกี่ยวกับระยะทาง

How wide = ถามเกี่ยวกับความกว้าง

How often = ถามเกี่ยวกับความถี่บ่อย

How old = ถามอายุ

แบบทดสอบหลังเรียน

และนามสกุล *.....

เลขที่ *.....ระดับชั้น *.....

1. Uncountable noun?

1. king , butter
2. radio , water
3. coffee , tea

2. A : How are you? B : _____.

1. I'm fine, thanks
2. And you?
3. Good bye

3. A: _____do you come late? B:Because I get up late.

1. Why
2. When
3. Where

4. Suda is a good student. _____ likes to read a lot.

1. He
2. She
3. We

5. Countable noun?

1. sugar
2. boy
3. butter

6. A: _____ time is it? B : _____three o'clock.

1. Which , It
2. Who , she
3. What , It's

7. Wichuda and I.....friends.

1. are
2. am
3. was

8. Nor only was he good at Englishat mathematics.

1. so
2. and also
- 3.but also

9. A_____ is a person who delivers letters .

1. businessman
2. postman
3. policemen

10. The people.....at the town Hall.

1. were
2. is
3. are

11. Mrs. Orapin a teacher.

1. am
2. are
3. is

12. My sister doesn't snakes.

1. like
2. likes
3. to like

13. They..... students. They aren't teachers.

1. aren't
2. are
3. is

14.She is ready , we can go.

1. If
2. While
3. Unless

15. When I have got a toothache, I go to see a_____.

1. dentist
2. doctor
3. medicine

16. This is _____ new car. I bought it yesterday.

1. its
2. mine
3. my

17. The weather is.....cold today.

1. many
2. much
3. very

18.I a student?

1. Am
2. Are
3. Was

19. Christmas is.....for the children.

1. fun
2. lonely
3. bored

20. My brother is tall.....is over there.

1. She
2. He
3. It

21. She gets up..... So she miss the bus.

1. slow
2. late
3. fast

22. They live on the other side of the street. That's _____ house, the red one.

1. they
2. theirs
3. their

23. If you know the answer. You are.....

1. pretty
2. lazy
3. clever

24. My family lived with each other.....

1. happy
2. happily
3. happiness

25. My birthday is..... July 18th.

1. at
2. on
3. of

26. The Eiffel Tower was built in Paris.....1889.

1. on
2. in
3. at

27. A: Whose house is this? B: It's house.

1. we
2. us
3. our

28. How flour do you want?

1. much
2. many
3. is

29. Tom asked what he knew about the story..... the pictures.

1. but
2. and
3. for

30. I will go Japan next month.

1. to

2. by

3. at

